

De ijsbeer.

Verspreiding en leefgebied:

De ijsbeer komt in het gehele noordpool gebied voor. Het typische leefgebied voor de ijsbeer is het pakijns in de buurt van vast land. IJsberen volgen vaak gedurende het jaar de ijsgrens, dit omdat hun belangrijkste voedsel, de zeehonden, zich op het ijs bevinden. Als veel ijs in de zomer smelt komt het wel eens voor dat de ijsberen op het vaste land terecht komen. Deze ijsberen zijn vaak hongerig en daardoor gevaarlijk voor mensen. De wereldpopulatie bestaat uit ongeveer 22.000 ijsberen. De populatie op Spitsbergen bestaat uit ongeveer 5.000 ijsberen! Op Spitsbergen kun je overal ijsberen tegenkomen, alhoewel de meeste ijsberen zich in het Noorden en het Oosten ophouden.

Algemeen:

De ijsbeer is het grootste landroofdier ter wereld! IJsberen worden gemiddeld wel 2 a 3 meter lang, waarbij de mannetjes tot zo een 650 kilo zwaar worden en de vrouwtjes tot 500 kilo, als ze zwanger zijn. De grootste ijsbeer ooit gemeten was een mannetje van 3.7 meter lang en wel 1002 kilo zwaar! IJsberen hebben een 2.5 tot 5 cm dikke witte tot crèmeachtige vacht. De vacht van de ijsbeer is waterafstotend. IJsberen hebben erg grote voetzolen, tot wel 30 cm in doorsnede, deze zorgen ervoor dat ze hun gewicht verdelen over de sneeuw zodat ze minder wegzakken. IJsberen worden gemiddeld ongeveer 20 tot 30 jaar oud. De oudste ijsbeer in het wild was 32 jaar, de oudste in gevangenschap 41 jaar.

Voortplanting:

Vrouwtjes ijsberen zijn na 4 jaar geslachtsrijp, mannetjes na 6 jaar. De mannetjes vechten hevig met elkaar om een vrouwtje, het sterkste mannetje mag paren. De paring vindt plaats in mei op het ijs. De draagtijd bedraagt 8 maanden. Het vrouwtje maakt in de herfst een hol in de sneeuw. In december worden er meestal 2 jongen ijsbeertjes in het hol geboren. Bij de geboorte zijn de ijsbeertjes blind en hulpeloos, ze zijn nog maar 30 cm groot en ze wegen 450 tot 680 gram. In maart-april verlaat de familie het hol, de jonge ijsbeertjes zijn dan ongeveer 10 tot

15 kilo zwaar. De ijsbeertjes worden gezoogd tot ze 18 a 30 maanden oud zijn en blijven gemiddeld nog zo een 2.5 jaar bij hun moeder.

Voedsel:

Het hoofdvoedsel van de ijsbeer bestaat uit de kleine zeehond en de baardrob. De meest gebruikte methode om de zeehonden te vangen is het simpel wachten bij een ademgat van zeehonden. Zodra een zeehond uit het water komt om te ademen grijpt de ijsbeer hem en smijt hem op het ijs. Bij gebrek aan zeehonden wil de ijsbeer ook wel eens witte dolfijnen en jonge of zwakke walrussen aanvallen. Ook eten ijsberen aas zoals dode rendieren.

Vijanden:

Een volwassen ijsbeer heeft geen natuurlijke vijanden. Mannetjes ijsberen doden bij uitzondering nog wel eens andere mannetjes in gevecht om de vrouwtjes. Ook worden er wel eens vrouwtjes gedood die hun jongen proberen te beschermen. Jonge ijsberen hebben wolven en mannetjes ijsberen als natuurlijke vijanden.

Ijsbeer rustend op het ijs.

